

2014 Efterårstur til Madeira.

Nu er det 1 måned siden, vi kom hjem fra turen til [Madeira](#), og Karin har sagt, at hun til sin 60 års fødselsdag, her til august, ønsker sig endnu en tur til Madeira. Det, synes jeg, er en rigtig god ide, og har været inde for at se på hvilke rejsetilbud, der ligger på internettet. Til efteråret er der rejser fra Billund, så vi vil gerne rejse derfra. Da vi her i weekenden var oppe for, at besøge min mor og far, sagde Karin til mig, at hun syntes, jeg skulle få bestilt, når vi kom hjem, så vi var sikre på, at rejserne ikke var solgt i uge 42/43, hvor vi har ferie. Som sagt, så gjort. Rejsen blev bestilt. Vi skal rejse med Spies, og bo på samme hotel som sidst, "[Four Views Monumental](#)", men denne gang i en lejlighed. Vi skal af sted fra Billund tirsdag morgen kl. 07.00, men der er ikke længere at køre end, at vi kan stå tidligt op og køre til Billund om morgenen. Hjemad skulle vi lande i Billund kl. 17.00, så vi kan nå hjem om aftenen i ordentlig tid, så vi kan være på arbejde igen dagen efter.

Região Autónoma da Madeira

Hovedstad: Funchal
Sprog: Portugisisk
Areal: 828 km²
Indbyggere: 245.800
Tidszone: +2 (UTC)

Flag:

Madeira

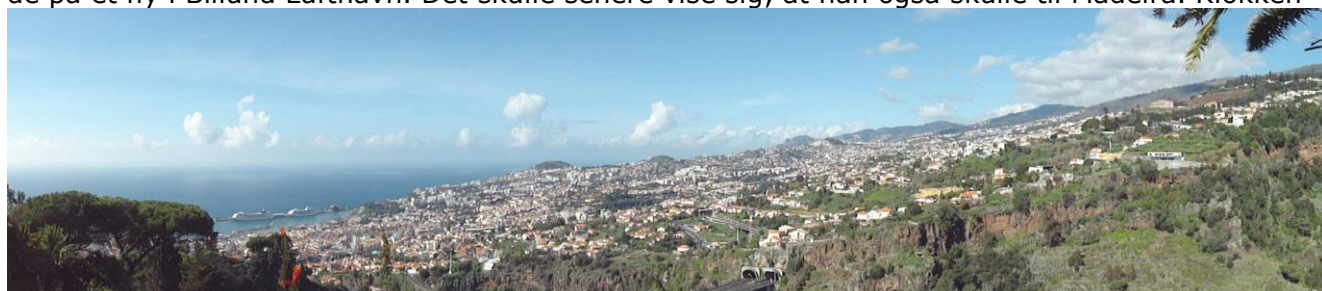
Nu er der kun en uge til, vi skal af sted, så vi begynder så småt at få fundet kufferterne frem, og lægge noget af tøjet klar, så vi kan pakke, her i weekenden, inden vi rejser fra [Billund Lufthavn](#), tirsdag morgen kl. 07.00. Vi har været inde på Billund Lufthavns internet side for at vurdere om vi skulle reservere en parkeringsplads, da vi rejser i uge 42, hvor skolerne holder efterårsferie. Vi har dog besluttet os for, at tage chancen og finde en plads, når vi kommer frem.

Mandag, den 13. oktober 2014:

Nu er vi fremme ved mandag den 12. oktober 2014. Klokken er 13.50 og det er tid til, at jeg lukker min arbejdscomputer ned for at gøre klar til at køre hjem, så vi kan få det sidste pakket i kufferten, og lagt ud i bilen, så vi er klar til at køre til Billund. I aften må vi gå tidligt i seng, så vi kan være klar til at køre hjemmefra kl. 02.30, så vi kan tjekke ind i lufthavnen inden kl. 05.30.

Tirsdag, den 14. oktober 2014:

Begge vores mobiltelefoner var sat til at vække os kl. 02.00, men allerede 5 minutter før, var jeg vågen og kunne ligge og vente på vækningen fra mobiltelefonerne. Karin skulle lige "gasse" sig et par minutter inden, hun var klar til at stå op. Kufferterne var pakket og sat frem i entreen, så efter vi havde fået vand i hovedet, og hvad man nu gør, når man står op, så fik vi spist det sidste af yoghurten til morgenmad. Kufferterne blev lagt i bilens bagagerum, døren låst godt af og kl. 02.30, kunne vi i 11 °C, trille af sted hen ad H. C. Ørsteds Vej med kurs mod Billund lufthavn. Der var ikke mange biler på vejene og kl. 04.13 kunne vi parkere på P8 ved Billund lufthavn. Kl. 04.45 fik vi tjekket ind og satte os for at slappe ad ved Gate 12. Efter at have læst lidt, fik vi en kop kaffe og en Københavnerbirkes. Mens vi sad her, fik vi hilst på Amin Jensen, der også ventede på et fly i Billund Lufthavn. Det skulle senere vise sig, at han også skulle til Madeira. Klokken

06.30 var det tid for boarding og kl. 07.00 kunne flyet køre ud på runwayen og lette med kurs mod Madeira. Efter 4 timer og 5 min landede vi på Madeira, og kunne tage bussen til vores hotel Monumental, hvor vi ankom kl. 11.25 (lokal tid). Efter vi var blevet indkvarteret i en etværelses lejlighed med en lille altan mod sydøst, var det tid til at gå en lille tur i området. (Altanen blev vi meget glade for.) Efter middag havde vi besluttet os for at udforske nærområdet, og finde op til en lille Levada "Levada dos Piornais", som starter lige bag Funchals stadion, som har været hjemmebane for [Christiano Ronaldo](#), inden han kom til Portugal. Vi gik op ad vejen, der ligger lige neden for vores altan, og op ad den stejle bakke, som fører op til stadion. Vi havde læst, at levadaen skulle starte bag stadion (vest for), så vi tog en af de mindre veje, inden vi kom til stadion for ikke at gå alt for langt. Vi "ramte" nok ikke den rigtige lille vej, for vi gik og gik, mens vi ledte. Pludselig så vi nogen, der gik i underkanten af en

Vores Altan

Langs Levada dos Piornais

høj mur lidt længere oppe ad skrænten, så vi tog den næste indkørsel og nu var vi oppe ved levadaen, som vi fulgte et godt stykke mod vest. Efter nogle kilometer levadavandring, drejede vi ned ad en lille vej og kom ned til Estrada Monumental, der hvor "englen hænger i en rundkørsel" (se tidligere beretning). Vi fortsatte ad Estrada Monumental, til vi kom til vejen ned til [Praia Formosa](#), hvor der er en lang strand med "sorte sten" Efter at have gået halvdelen af vejen langs stranden, kom vi til en hyggelig bar, hvor vi fik 2 fadøl til chockpris 2 stk. 0,3 ltr. til 2,80 €. Efter at have nydt øllen, fortsatte vi ad stranden og frem til tunnelen, som fører gennem klippen og videre ad en trappe til Lidoen, som vi fulgte helt frem til hotellet. Vel ankommet til lejligheden var det tid til lidt hygge på terrassen, inden vi måtte under bruseren for at få sveden skyllet af og gå ud for at Spiese (spise). Vi havde valgt at gå til Spies "Velkomstmøde", da vi ville spise på ["Solar da Ajuda"](#), hvor de holdt mødet. Vi ville have velkomstmiddagen, bestående af Hvidløgsbrød, Suppe, Espadafilé (fisk) med banan, frugtdessert, kaffe med likør eller brandy, og ½ flaske vin, for 24 € pr. person. Det var rigtig lækker, og nok af det. Efter maden kunne vi heldigvis "vralte" de 100 m hjem. (I luft linje har vi under 5 m til deres indgang, da vores lejlighed ligger på første sal næsten over restauranten). Vi hyggede os lidt på terrassen, inden vi besluttede os for, at finde den Poncha-bar, som vores guide Cliff havde fortalt om, som lå et par gader længere ud mod vest nede ved lidoen. Vi fandt let derud og fik en [Poncha Regional](#) hver for 5 € i alt. Det var en rigtig god Poncha, og vi besluttede os for at besøge dem nogle flere gange, da et glas Poncha er en rigtig god afslutning på en super dag. Så var det bare hjem for at få børste tænder og vælte om i køjen, for at indhente noget af den manglende søvn, så vi kunne være klar til morgendagens program. Hvad der kommer, ved vi ikke. Vi lader os overraske af vejret, og lægger planer ud fra det. – Godnat!

Espada med Banan

doen, som vi fulgte helt frem til hotellet. Vel ankommet til lejligheden var det tid til lidt hygge på terrassen, inden vi måtte under bruseren for at få sveden skyllet af og gå ud for at Spiese (spise). Vi havde valgt at gå til Spies "Velkomstmøde", da vi ville spise på ["Solar da Ajuda"](#), hvor de holdt mødet. Vi ville have velkomstmiddagen, bestående af Hvidløgsbrød, Suppe, Espadafilé (fisk) med banan, frugtdessert, kaffe med likør eller brandy, og ½ flaske vin, for 24 € pr. person. Det var rigtig lækker, og nok af det. Efter maden kunne vi heldigvis "vralte" de 100 m hjem. (I luft linje har vi under 5 m til deres indgang, da vores lejlighed ligger på første sal næsten over restauranten). Vi hyggede os lidt på terrassen, inden vi besluttede os for, at finde den Poncha-bar, som vores guide Cliff havde fortalt om, som lå et par gader længere ud mod vest nede ved lidoen. Vi fandt let derud og fik en [Poncha Regional](#) hver for 5 € i alt. Det var en rigtig god Poncha, og vi besluttede os for at besøge dem nogle flere gange, da et glas Poncha er en rigtig god afslutning på en super dag. Så var det bare hjem for at få børste tænder og vælte om i køjen, for at indhente noget af den manglende søvn, så vi kunne være klar til morgendagens program. Hvad der kommer, ved vi ikke. Vi lader os overraske af vejret, og lægger planer ud fra det. – Godnat!

Onsdag, den 15. oktober 2014:

Efter en god nats søvn stod vi op kl. 08.00. Airconditionen havde været tændt det halve af natten og hjulpet os med at have en perfekt sovtemperatur. Vi fik en dejlig morgenmad på altanen, hvor solen skinnede ind til os. ☀ Fra altanen kunne vi konstatere, at bjergtoppene var helt uden skyer og lå i sol, så vi besluttede os for at tage en længere tur på egen hånd op til Monte, Botanisk have, og gå ned til byen. Kl. 09.15 begav vi os ned ad Estrada Monumental og videre ad Avenida do Infante ned til Funchal centrum. Vi gik videre langs havnen og frem til svævebanen

Udsigt mod Monte

[Teleferico Funchal – Monte](#), hvor vi betalte 2 * 10 € for en enkelt op til Monte. Vi kunne rigtig nyde udsigten ud over Funchal, da der var sol fra en skyfri himmel. Oppe ved bjergstationen stod vi af lige ved den Tropiske have, men vi fortsatte op ad vejen. Lige før kirken var vi fremme ved startstedet for Monteslæderne. Vi kikkede lidt på at flere par startede på turen ned ad vejen. Nej, det var nu lidt for "poppet" til os, så vi besluttede os for at springe over turen. Vi gik ad en lille sti og kom frem til starten på de 68 trin op til kirken. Vi gik op på almindelig vis, og ikke på knæene som pilgrimmene på Maria Himmelfart (15. august). Inde i kirken, så vi hovedalteret med

et stort maleri, hvor Maria stiger til himmels båret af jublende engleskarer. I sidekapellet ligger Østrig-Ungarns kejser Karl 1 i en sort sarkofag. Efter at have besøgt kirken, gik vi forbi monteslæderne og forbi svævebanen, vi var kommet op med. Vi gik videre til svævebanen [Teleferico Monte – Jardim Botânico](#), hvor vi betalte 2* 16 € for en retur og indgangsbillet til den Botaniske have. Vi svævede ned over den brede og dybe Riberio de João Gomes, hvor der på grund af årstiden stort set ikke løb vand. En rigtig flot tur. Fremme ved Jardim Botânico gik vi rundt i et par timer i den 80.000m² store have, hvor vi så utallige spændende planter og træer. En stor oplevelse, som vi kan anbefale andre at prøve. Efter besøget var det tid til at tage svævebanen tilbage til Monte, hvor vi havde set et skilt til Levada do Bom Sucesso. Stien ned til Levadaen startede lige neden for bjergstationen på svævebanen, og bestod af en 2-3 m bred stenbelagt stil med enkelte gadelamper. Vi startede på det, vi troede skulle være en let levadavandring ned mod byen, men efter ca. en kilometer blev stien nærmest til et "gedespor" nedad i den vilde slugt, vi lige var svævet hen

Udsigt ned til Monte slæderne

På vej mod Levada do Bom Sucesso

over. Det gik ned, det gik op, ad stier hvor der var lavet trappe-trin af træ eller sten. Trappetrinene, hvis de kan kaldes sådan, var støttepunkter, når det gik op og ned på den vilde dalside. Nogen steder var træer væltede, så vi måtte kravle under eller over for at komme videre. Undervejs mødte vi nogen, som gik modsatte vej, så vi følte os ved godt mod. Inden vi nåede frem til den værste del, gik vi forbi flere ældre, som gik sammen vej som os. Fremme ved den vildeste del tænkte vi på, om de nu kunne klare det. Efter en meget lang tur ad den vilde sti, nåede vi endelig frem til Levada do Bom Sucesso, som var helt tørlagt, og ikke så ud til at blive brugt mere. Nu gik vi langs levadaen på

en godt nok smal sti, men stort set uden stigning eller fald. Vi var fremme ved den lette del. Indimellem forsvandt levadaen ned i rør for senere at komme frem igen. Et stykke tid efter vi var gået under motorvejsbroen, kom vi frem til starten af bebyggelsen i Funchals udkant, og skulle

Fra Jardim Botânico

nu gå ad smalle trapper ned mod den store vej langs floden. Trapperne "Traversa" var eneste adgang til de huse, som ligger op ad skrænterne, nogle steder i udkanten af Funchal. Vi fulgte som sagt "Traversaerne" ned mod den store vej, som vi fulgte det sidste stykke ned til centrum af Funchal. Kl. 15.20 var vi nødt til at sætte os for at nyde et velfortjent koldt glas hvidvin og en Tun-sandwich. Efter at have hvilet lidt fortsatte vi videre mod hotellet, hvor kunne låse os ind i vores lejlighed kl. 16.30 efter en lang og anstrengende dag.

Inden vi spiste aftensmad, på altanen, fik vi skrevet mail til vores kære derhjemme, og jeg fik skrevet lidt på beretningen. Aftensmaden nød vi på terrassen, mens vi fulgte med i hvad der skete på de restauranter, som lå side om side op ad gaden på den anden side af vejen, set fra vores altan. Specielt er der en restaurant skrå over for vores altan, hvor en "farvet" står og prøver at få gæster ind på restauranten – Det er meget underholdende, at se hvordan det lykkes, med friske bemærkninger og et glas Madeira for lige at gøre det sidste. Vi er blevet helt overbevist, og skal derover for at spise en af dagene. Efter aftensmaden var det tid til at gå til køjs og hvile ud til morgendagens oplevelser. Vi har talt om at det skulle være lidt en slappedag, men lad os nu se.

Udsigt over til O' Dragiero

Torsdag, den 16. oktober 2014:

Efter endnu en god nats søvn, sov vi lige til klokken var 08.30. Vi havde ikke planlagt noget for dagen, så vi nød en lækker morgenmad på altanen, hvor solen tittede lystigt frem mellem skyerne. Vi sad godt i "Nydningen" indtil lidt før 10.00, hvor vi alligevel fik lidt kriblen i kroppen, så vi blev enige om at følge Estrada Monumental mod vest til indkøbscentret Madeira Forum. Ikke for at besøge indkøbscentret, men for at vi kunne finde Ronaldos søster, Christianes butik, som vi ikke fik besøgt sidste gang, vi var i Madeira. Det lykkedes ikke for os at finde den. Enten var den

Udsigt fra Lidoen mod vest

lukket, eller vi bare ikke havde fået de rigtige briller med for at se den. Vi nød i hvert fald solen og den lune vind, som var direkte mod os. Kort efter vi havde passeret [Madeira Forum](#), fandt vi en "Traversa", som gik ned mod Lidoen, som vi fulgte tilbage til hotellet. Kl. 11.00 holdt vi pause på en bænk på Lidoen i dejlig sol og med et flot udsyn over havet. Vi var kort inde i Pingo Doce for at handle lidt ind, inden vi kom tilbage til hotellet kl. 12.15, hvor vi fik lidt frokost i solen på altanen. Nå det med afslapning falder os lidt svært, og da der var sol med skyer, syntes vi, at vi lige ville en lille tur ind i byen for at besøge Markedshallen, "[Mercado dos Lavradores](#)", så kl. 12.50 var vi klar til

at gå ind til Funchal centrum. Vejret var sol og skyer, og med en temperatur på 27 °C, var det et perfekt vejr til at vandre i. Undervejs fik vi fotograferet nogle [Estrelcias - Madeirablomster](#) eller Påfugleblomster, som de også kaldes. I markedshallen kan man i øvrigt købe 10 stk. til 5 €. Det var nu ikke det, vi købte i markedshallen, men til gengæld fik vi smagt på og købt en masse forskellig frugt, som vi kan spise til morgenmad eller frokost. Vi kan nævne 4 slags Maracuja, Bananer, Æblebananer samt Philodendron frugt. Den sidste har jeg godt nok aldrig hørt om, selv om min bedstemor havde Philodendron i stuen, men den smager godt! Uden for markedshallen var vi

Estrelcia - Påfugleblomst

Øl ved Mercado dos Lavradores

De indkøbte frugter

blevet tørstige, så vi satte os og fik en ½ liter øl hver (i alt 7,20 €), inden vi gik tilbage til hotellet, hvor vi tjekkede ind i lejligheden kl. 15.40 til afslapning. Altså en rigtig afslapningsdag, eller hvad! Efter at have slappet af, sendt et par mail og skrevet lidt på beretningen gik vi, kl. 18.30 over på restauranten, som ligger over for vores altan, for at få aftensmad. Vi blev hjerteligt modtaget af "vores ven", som vi havde fulgt fra altanen, og blev vist ind på restaurant O' Dragiero, med et glas mørkt, medium sweet Madeira i hånden. Her fik vi Calamaris til forret og [Espetada regional](#) til hovedret, med husets vin til. Efter et dejligt og mættende måltid til 65 € hilste vi kl. 20.30 af med "vores ven", som også fik en lille skilling. Vi lovede ham, at holde lidt øje med ham fra vores altan, de næste dage. ☺ Tilbage i lejligheden fik Karin sendt nogle mails og spillet lidt kabale på sin iPad, mens jeg fik beretnings opdateret på min computer. Nu er det så tid til at nyde en Poncha, og måske få et lille nip Madeira, inden vi går i seng for at lade batterierne op til endnu en god og spændende dag på Madeira. Vi må se hvad morgendagen bringer.

Karin spiser Espetada regional

Fredag, den 17. oktober 2014:

Da vi havde haft en afslapningsdag i går ☺, så stod vi først op kl 08.58. Det var overskyet, men vi valgte alligevel at spise morgenmad på altanen. Efter kort tid begyndte der at gå hul i skyerne, og kl. 10.45 syntes vi det var tid til lidt motion. Vi havde snakket om at tage en dobbelt levada-vandring, nemlig at fortsætte på den Levada, vi var startet på i tirsdags, men for at springe over det kedelige midterstykke ville vi køre til Quebradas, hvor vi ville genstarte på Levada dos Pior-nais. Vi vidste intet om, hvordan vi fandt derhen, så vi spurgte i receptionen, som fortalte os at vi

skulle tage bus 3 nede fra Avenida do Infante, lige efter vi var kommet over slugten ned mod byen. Buskort med 4 ture til bybusserne fik vi købt kiosken lige ved siden af hotellet, og vi kunne begive os ned mod byen ad Estrada do Monumental. Da vi var gået over broen over slugten, gik vi over på den modsatte vejside, hvor bussen skulle standse. 50 m før vi var ved busstoppestedet kom bussen, så vi fik lidt travlt med at skynde os hen for at komme med bussen. Det lykkedes, og vores buskort bippede os ind. Busturen var en oplevelse.

Vi fandt Levada dos Piornais

Fuld gas frem og op ad de meget stejle veje. Vi kørte forbi [Estádio Barrieros](#) (Ronaldos gamle hjemmebane), op forbi Sao Martinho kirken, som vi kan se fra Lidoen som "et lokomotiv, der er kørt fast", og videre mod Quebradas. Vi skulle så af ved et minimarked lige efter en stor statelit-tv modtager, men vi så ikke nogen og trykkede på stopknappen, da vi troede, vi var kørt for langt. Intuition kan være meget godt, og det var det også i dette tilfælde, for skrå over for busstoppestedet var Quebradas minimarked. Men hvilken vej skulle vi nu gå. Jeg var stemt for at vi gik videre fremad, og snart mødte vi et tysk par, som skul-

le samme vej. Lidt efter en svensk dame, der ville gå til Nonnernes dal. Hende kunne vi ikke hjælpe, da vi mente, hun var helt forkert på den og måtte tilbage mod Funchal. Sammen med det tyske par, lykkedes det et par hundrede meter længere fremme, at finde hvor vi skulle gå ind for at følge Levada dos Piornais videre op mod strømmen. Vi gik nu ind ad dalen, hvor vi nød udsynene ud over havet, kløften, den spændende bro til motorvejen og bananplantagerne på skråningerne på begge sider af dalen. Efter et godt stykke kom vi frem til nogle lave tunneller, hvor vi kunne vælge en alternativ rute ved at gå længere ned i dalen. Vi valgte at fortsætte igennem flere små og lave tunneller, hvor vi måtte helt ned i knæ for at passere. Karin havde rygsækken på, så hun måtte virkelig ned i knæ for ikke at støde mod loftet. Kort efter vi kom ud af tunnellerne, kom den alternative sti igen op til levadaen og fortsatte videre opad ad mange trappetrin. Vi var noget i tvivl, men efter at have gået lidt videre frem langs levadaen besluttede vi os for at tage trapperne op ad skrænten. – Det var også det, "[Sunflower Landscapes](#)" sagde. Vi gik nu 10 minutter op ad trapperne og kom til en indkørsel, som vi fulgte frem til en lille stejl vej "Travessa do Pinheiro das Voltas", som vi drejede op ad, og via en sti kom vi op til "Levada do Curral". På et kort stykke gik vi langs en bananplantage, som lå en meter højere end Levadaen. Vi fik et chok, for pludselig var der en stor sort Labrador, som gik oppe på kanten af bananplantagen og snusede til os. Da vi kom lidt længere frem overhalede den os, og det var ligesom, den viste os vejen. Hvis vi var for langsomme, stoppede den op, eller hvis den ikke kunne se os, kom den tilbage og hentede os. Vi havde altså fået en

Karin på Levada dos Piornais

Den vilde dal Socorridos

"guide" på levadavandringen. Vi fortsatte langs levadaen, først langs Ribeira do Arvoredo, som vi krydsede på en Levada-bro og nu drejede levadaen mod vest og igen var vi fremme ved den vilde dal Socorridos, som vi også havde fulgt det sidste stykke på Levada dos Piornais. Labradoren viste os vejen videre ind i den vilde stejle dal, og snart kom vi frem til det "utydelige skilt", som efter sigende skulle fortælle, at den videre levadavandring kunne være farlig, da der ikke var heget, selv om der nogen steder var flere hundrede meter lodret ned fra den ca. 30 cm brede levadakant. Labradoren følte sig vist tryk ved vores formåen, så den fortsatte frem ad levadaen og ventede hver gang, vi syntes, at vi var nødt til at tage den ekstra med ro. Det sidste stykke holdt den sig også kun, lige foran os, så den var sikker på om, vi var OK. Vi følte os faktisk helt trygge ved, at den var med. Efter en lille times tid langs levadaen, synes vi dog, at det var nok, og vi sagde til labradoren (på dansk), at nu ville vi tilbage. For den var det nok OK, for den drejede om og gik foran på vejen tilbage. Lige før vi kom til den før nævnte Levada-bro, mødte vi nogen Madeirensere ved en indgang til et hus, og nu syntes Labradoren, åbenbart at vi selv kunne gå det sikre stykke tilbage ad levadaen til udgangspunktet. Vi fik ikke engang sagt tak for den gode guidning på turen – det var en oplevelse, vi kom faktisk til at holde af Labradoren. Vi fortsatte ad levadaen forbi vores startsted og kom efter et par hundrede meter frem til indkøbscentret "[Madeira Shopping](#)", hvor vi stod på bus nr. 8 for at køre ned til Funchal centrum. Det var også en oplevelse – fuld gas frem og bremsen i

Udsigt ud ad dalen

– hele vejen ned til bymidten. Vi stod af bussen lige ved hovedgaden og gik hen på [Cafe do Teatro](#) for at nyde 2 glas kold hvidvin, mens vi hvilede de trætte ben og fødder. Vi besluttede os for, at finde et indkøbscenter for at købe lidt aftensmad, og et par flasker hvidvin, et par flasker rødvin, og så tage bussen op til hotellet, så vi kunne spare vore godt brugte ben. Det går desværre ikke altid som planlagt, for da vi kom frem til busstoppestedet, kunne vi se, der var 25 min til næste bus, så Karin tog rygsækken og sagde, hun ikke gad vente på næste bus, så vi tog den på "gå-ben" hjem til hotellet, hvor bussen kørte forbi, samtidig med, at vi gik ind ad indgangen kl. 17.10. Efter vi havde læsset af og fået lidt at drikke, fik vi lidt aftensmad, og hyggede os på altanen. Da vi manglede lidt fornødenheder, besluttede vi os for, at gå i supermarkedet for at købe ind, men vi slog lige et smut omkring Poncha-baren NR.2 for at nyde en Poncha Regional, inden vi gik i Pingo Doce og fik

Ponchabar nr.2

handlet ind. Tilbage på hotellet fik vi et glas vin, inden vi trak indenfor for at få skrevet lidt eller læst inden sengetid.

Lørdag, den 18. oktober 2014:

Nu var det weekend, så vi sov lidt længere, nemlig til kl. 09.00. Det var et fantastisk vejr med solskin fra en skyfri himmel. Vi spiste morgenmad med solbrillerne på, og alligevel føltes solen meget stærk på vores hvide altan. Efter vi havde nyt morgenmaden, snakkede vi lidt om, hvad vi skulle lave i dag. Vi blev hurtigt enige om, at vores ben skulle holdes i gang, så vi ville gå langs Lidoen ud til [Camara do Lobos](#). Som sagt så gjort, og kl. 10.25 startede vi gåturen langs vandet. Det første stykke gik vi på Lidoen, hvor vi kunne nyde mosaikken i belægningen. Samtidig kunne vi høre bølgerne slå ind mod klipperne under os. Ved enden af Lidoen, kom vi til trapperne der

gik ned til tunnelen, som førte os frem til Praia Formosa, som er kendt for den "sorte strand" bestående af rullesten på det første stykke og på det vestligste stykke af sort sand. Ind imellem kom der nogen pænt store bølger, som slog op over stranden, så solbaderne skulle passe på, hvor tæt de lå ved vandet. På stykket med rullestenene var det sjovt, at høre vandets kraftige brusen, når det slog ind over stranden, og den kraftige rumlen fra rullestenene, når vandet trak sig tilbage – helt fascinerende. Efter at have passeret den sorte strand, fortsatte vi ad promenaden fra Praia Formosa til Camara do Lobos. Promenaden eller Lidoen var anlagt som en sti på søjler et par meter over stranden eller havet. Vi kom nu forbi Madeiras cementfabrik, hvor der var en lang rørføring på en gangbro ud til et anlæg, hvor skibe til cementværket kunne lægge til og losse / laste cementen. Nu gik vi over Riberia dos Socorridos, som er den dal, vi gik levadavandring på østsiden af i går. Nu gik det op over skrænten bag det lille lystbådeværft og derefter ned at Lidoen mod Camara do Lobos. På

Praia Formosa

Udsigt over Camara do Lobos

vejen ned kunne vi rigtig nyde synet ud over det lille fiskerleje, og se bådene, der var trukket op på land. På en af bådene var der hængt fisk op til tørring – Hvilken fisk ved jeg ikke. Vi satte os ved en af de små barer, der er ved havnen, og fik lidt frokost bestående af en Tun-sandwich og en dejlig kold øl. Fra vores plads kunne vi se over til det sted, hvor Churchill have siddet og lavet sine malerier, når han var på Madeira. Hvilket han ofte var. Der er i dag en restaurant, som selvfølgelig hedder Churchills Place. Efter at have nydt øllen og sandwichen begav vi os samme vej tilbage mod vores hotel. Efter at have passeret det lille bådeværft, kunne vi se ind til [Coral bryggeriet](#), som ligger gemt lidt inde bag cementfabrikken. De laver stort set alt det øl, der drikkes på Madeira – Og det smager rigtig godt! Man kan

selvfølgelig få special øl som er importeret, men det er også til en anden pris – Næsten som hjemme. Nu gik vi igen forbi den "sorte strand", hvor der var endnu flere mennesker, som soled sig i solen fra den skyfri himmel. Da vi gik igennem tunnelen, kunne vi fornemme, at bølgerne ikke var så store længere, og at vinden var ved at lægge sig. Til gengæld kunne vi se nogle fine hvide skyer dukke op i vest. Efter tunnelen og en lang trappe var vi oppe ved Lidoen, som vi fulgte tilbage til hotellet. Vi havde lige en afstikker i Pingo Doce, for at købe lidt Yoghurt og ost til morgenmaden. Klokken 14.45 var vi godt brugte efter en dejlig tur, tilbage i vores lille lejlighed og kunne nyde en velfor-tjent forfriskning på altanen. Efter vi havde sluppet lidt af, gik Karin op til poolen, kl. 15.35, for at nyde solen fra liggestolene, og efter ca. 10 minutter fulgte jeg efter. Vi tilbragte et par timer på liggestolene, inden vi gik tilbage for at nyde det på altanen med en forfriskning, mens jeg skrev på beretningen. Karin nåede også at få et bad, inden jeg var færdig med at skrive og kunne gå i bad. I aften vil vi finde et sted, hvor vi kan få en Pizza med en øl til, og så ellers gå hjem i lejligheden og slappe af. Så må vi se i morgen, hvad dagen bringer!

Frokost i Camara do Lobos

Søndag, den 19. oktober 2014:

Her søndag morgen trak vi den også lidt, så vi stod op kl. 09.00, og som vejrudsigten havde sagt var himlen grå udenfor og det småregnede. Ud fra alt det vand som løb i rendestenen, ned ad bakken uden for vores altan, må det have regnet godt tidlig i morges. Nå pyt, der findes ikke forkert vejr, og som Karin konstaterede, så er der jo nødt til at komme lidt vand for at holde alt så frodigt. Morgenmaden spiste vi som sædvanlig ude på altanen med en Poncha til. Det var forfriskende at side i læ og nyde den friske luft – Der er nu en helt speciel luft, når det har regnet. Formiddagen blev brugt til den afslapning, vi ikke havde nået de andre dage, hvor vejret har været perfekt til vandreture. Nu hygger vi os med vores bøger og ser hvordan vejret er over middag. Efter vi havde fået frokost kom solen frem, men vi besluttede os for at vi ville tage en afslapningsdag sammen med en god bog og nyde det på hotellet.

Mandag, den 20. oktober 2014:

Vi vågnede veludhvilede kl. 08.30, og efter vi havde fået morgenmad, gik vi kl. 09.50 fra hotellet for at tage ind til Funchal centrum. Vi havde stadig 2 ture på hver vores buskort, så vi valgte at tage bussen, som ankom lige før vi kom hen til busstoppestedet. Heldigvis var der en del, der

Prøvesmagning af Madeira

skulle ind før os, så vi nåede det lige. Vi syntes lige, vi skulle endnu en gang i Mercado dos Lavradores og se på fiskene, der lå til auktion. Vi skulle ikke købe frugt, men til gengæld fik vi købt en kasket til mig og et oliventræs armbånd til Karin. Herefter ville vi finde et Madeira vinhus, for måske at smage lidt på vinen og købe en flaske med hjem. Vi havde en fornemmelse af, hvor vi skulle gå hen, så vi gik op langs den vestligste af de 2 floder, der løber ned gennem Madeira. Da vi passerede Madeiras Vin Institut, kunne vi se vinhuset [Borges](#) på den anden side af floden, så vi drejede over broen og kom ind i et hyggeligt lokale, hvor bordene var lavet af vintønder. Her fik vi smagsprøver og fik købt en 5 års Madeira medium sweet til at tage med hjem. Efter vinhuset osede vi lidt rundt i de små hyggelige gader i centrum, hvor Karin kom forbi en sommer / strand kjole til 10 €, som hang og råbte efter hende. Den var nu meget pæn, så efter de anstrengende indkøb, var det tid til gå i den gamle bydel for at få lidt frokost. Vi gik først gennem gaden Rue de Santa Maria, hvor vi skulle se dørene til husene, som er malet med forskellige motiver. Halvejs tilbage gennem gaden kom vi til Taberna da Esquina, hvor vi satte os ved et bord i den smalle gade. Vi bestilte 2 store fadøl, og så spurgte tjeneren, om vi ville se dagens fiske-menu – Det ville vi selvfølgelig gerne. Tjeneren kom nu med et stort fad med mange forskellige fisk, og fortalte om, hvad det var, og hvordan det kunne sættes sammen / serveres. Vi valgte et grillspyd med 3 slags fisk og 3 kæmperejer (sværdfisk, tun og espada). Inden vi fik fisken nød vi en "[Bolo de Caco](#)" (Hjemmebagt hvidløgsbrød) Det var en fantastisk frokost – Det var alle pengene, 55 €, værd. Således opløftet kunne vi nu gå en lille tur i det nye, endnu ikke åbnede anlæg ved havnen. Blæsten havde lavet huller i afspærringen flere steder. Vi var ikke

Karin nyder frokosten

de eneste, der var også andre der ville se anlægget og udsynet over de store bølger, som slog ind

Det nye anlæg ved havnen

selv. ☺ Senere skal vi lige en tur i Pingo Doce, for at købe lidt til at tage med hjem, ellers står resten af dagen på afslapning og pakning af kufferter, som skal stå klar i receptionen i morgen tidlig kl. 07.00.

mod kysten. Da vi havde siddet lidt og nydt det på en bænk, var det tid til at se om vi kunne finde en bus på Avenida do Infante, så vi kunne bruge den sidste tur på vores buskort. Først helt op på toppen af bakken kom der et busstoppested, hvor vi ventede på bussen, som kørte os til hotellet, hvor vi stod af kl. 14.30. Vi var nu godt tørstige og satte os på altanen for at nyde en kold øl og en Poncha. Pludselig hørte jeg det dryppede et eller andet sted, og kunne se at det dryppede kraftigt fra udluftningen i badeværelset, så jeg måtte lige melde det i receptionen, som ville sende en for at se på det. Nu er det holdt op med at dryppe, selv om han endnu ikke har været her – Det har nok løst sig

Tirsdag, den 21. oktober 2014:

Klokken 06.30 blev i vækket af mobiltelefonen, så vi var sikre på, at vi kunne nå at stille de færdigpakke kufferter ned i receptionen inden kl. 07.00. Vi manglede kun det allersidste, så kufferterne blev lukket og låst, og sat ned i receptionen i god tid. Tilbage i lejligheden fik vi morgenmad, og sikret at vi havde husket alt. Næste faste tidspunkt var så kl. 08.50, hvor vi skulle være på opsamlingsstedet ved Porto Mare. Ventetiden var som altid kedelig, så da vi var færdige på værelset, gik vi ned i receptionen, hvor vi fik tjekket ud / afleveret nøglekortene. Vi satte os i lænestolene i receptionen, hvor vi kunne se, at kufferterne stadig stod i samlet flok med de andre Spies gæsters kufferter. Ventetiden blev fordrevet ved, at Karin læste i en bog på sin iPad, og jeg sad med computeren. Kl. 07.55 blev vore kufferter hentet, så nu var vi mere rolige ved, at de var klar til os, når vi kom ud i lufthavnen. Spies bussen hentede os præcis kl. 08.50 ved Porto Mare,

De små gader i Funchal

og vi kørte ud mod lufthavnen. Undervejs fortalte Cliff (Guiden), at dem der skulle komme fra København i går, endnu ikke var landet i Funchal. På grund af stærk blæst var de først landet i syd Portugal og havde ventet indtil blæsten havde lagt sig lidt. Da de så kom frem til lufthavnen i Madeira, havde piloterne afbrudt landingen på grund af turbulens og var fløjet til Tenerife, hvor gæsterne så havde overnattet. De gæster der skulle hjem i går kunne så heller ikke komme af sted, da det var samme fly de skulle med. De havde "trisset" rundt i lufthavnen en hel dag, inden de blev kørt på hotel for at spise og sove. Heldigvis var det fint vejr, da vi skulle flyve hjem. Det eneste som kunne bekymre os lidt, var vejrudsigten for Billund, som sagde 100 % chance for regn, og en temperatur på 10 – 13 °C. En temperaturforskel på 12 – 15 °C i forhold til de 25 °C, som vi skulle flyve fra. Vi fik boardet helt efter planen, og blev kørt ud til flyet, hvor vi fandt vore pladser. Inden vi skulle lette, skulle bagagen over os lige sprøjtes med et middel mod Dengue-myg, så de ikke kom med hjem. Vi måtte også vente 15 minutter i flyet inden start pga. stor trafik over Portugal. Nøt nogen af de mange fly, som ikke var kommet i luften i går. Snart var vi klar til at køre ud på startbanen, og efter en perfekt start satte vi kurs mod Billund. Der var en smule turbulens, men ikke noget der generede på turen. → I flyet var en lidt ældre dansk mand

